

afrustet. Som Modstykke hertil var der en moralsk Forpligtelse for de andre Stater til at afruste. Tysklands Afrustning skulde kun betragtes som et første Skridt hen mod almindelig Afrustning. En virkelig og betydelig Nedbringelse af Rustningerne var efter den tyske Regerings Opfattelse nødvendig for et heldigt Udfald af Afrustningskonferencen. Konferencen maa opheve det Forhold, at der er forskellige internationale Regler for de sejrende og de besejrede Stater, ellers vil Tyskland ikke slutte sig til Konventionen. Han kunde slutte sig til Forslaget om en Rustnings-hvile; en saadan vilde lette Konferencens Arbejde. Staterne maatte give deres Delegerede til Afrustningskonferencen de videstgaaende Fuldmagter; Forhandlingerne maa rettes mod at opnaa et Maximum, ikke et Minimum af Afrustning.

Ligesom for de 4 Hovedtaleres Vedkommende var det ogsaa den økonomiske Krise og den forestaaende Afrustningskonference, som de øvrige Talere under Generaldebatten væsentlig beskæftigede sig med. Mange af dem kom ogsaa ind paa Spørgsmaalet om at bringe Folkeforbundspagten i Overensstemmelse med Kelloggpagten, og fra flere Sider, navnlig fra Ny Zealands og Australiens, fremhævede man stærkt, at Folkeforbundets Udgifter maatte bringes betydeligt ned. Fra sydamerikansk Side udtalte man Tilfredshed med Generalsekretærens Besøg i Sydamerika sidste Vinter, og den kinesiske Delegerede gav Udtryk for Kinas Tilfredshed med den udmærkede Hjælp, Folkeforbundets tekniske Organisationer havde ydet den kinesiske Regering. — Den nederlandske Udenrigsminister *Beelaerts van Blokland* nævnedes i sin Tale under Omtalen af de økonomiske Problemer Oslo-Konventionen; han udtalte,

at det gik med Tilliden som med Sikkerheden, den bedste Maade at tilvejebringe den paa var ikke stadig at tale om den. Ikke desto mindre var en Atmosfære af gensidig Tillid, hvori hvert Land forsøgte at forstaa de andres Vanskeligheder, en væsentlig Betingelse for Forstaaelsen af økonomiske Problemer, og den eneste Betingelse, der kan berettigede til at haabe paa at finde en Løsning af dem. Det var den Atmosfære, der herskede, da Oslo-Konventionen oprettedes. De skandinaviske Lande, Belgien, Luxemborg og Nederlandene viste derved deres Ønske om i Praxis at bringe de Principper, der ligger til Grund for Folkeforbundets økonomiske Aktion, til Udførelse og saaledes yde deres Bidrag til Udviklingen af den internationale Aand.

Endelig kan det nævnes, at den spanske Delegerede *Madariaga* i en længere Tale om hele Afrustningsspørgsmaalet berørte Neutralitetsbegrebet, som han ansaa for bortfaldet for Forbundsmedlemmernes Vedkommende, naar Folkeforbundspagten og Kelloggpagten forenedes. Over for Ikke-Medlemsstater vilde der være Vanskeligheder; indtil de Forenede Stater og Sovjet har forenet sig med Forbundmedlemmerne om at skabe et System, der for stedse vil banlyse Neutralitet, vil den fuldstændige Afrustning ikke blive til noget.

Ingen af de skandinaviske Landes Delegerede tog i Aar Ordet under Generaldebatten.

Inden Forsamlingens Afslutning gjorde Raadets fungerende Formand i Forsamlingen Rede for de Forhandlinger, Raadet havde ført angaaende den kinesisk-japanske Konflikt. Redegørelsen gav ikke Anledning til nogen Debat eller Stillingtagen fra Forsamlingens Side.